

das täie healega. Peetri lahke sõna waigistas teda jälle, ja kui ta kuulda sai, et ta sinna alewisse pidi saama, kuhu tema isa ja ema saanud maetud, siis jäi tema wait, et ta küll weel ikitas; ta ju pidi üsna wõdra rahwa juure saama!

Terenaene andis Leenale tema oma koutud kindad kätte ja määsis teda peast jalani ühe suure waeba siisse ja saatis teda reele. Pea olid kõik ajed leidnud, sulane laksutas piitsaga ja priisked hobused ruttasid Raigu alewisse tagasi.

Kusagi poleks Leena paremat põlwe wõinud leida, kui wana Peetri majas, kes muretseis temale kõik, mis temale aga tarwis läks, sest ta saatis teda kooli ja leeritas teda kaa. Küll kooli lapsed wahtisid teda esite laia silmaga, aga pea seltsisid nemad temaga ja õppisid teda südamest armaštama. Koolmeister oli Leenaga wääga rahul ja kiitis Leenat kõige targemaks õppimise poolest ja kõige selgemaks elu wiiside poolest. Peeri ajal tunnistas kaa õpetaja, et Leenast ülemat kedagi temal õpetuse al polnud olnud. Kui siis aasta pärast suurel Reedel

Leena sai esimest korda püha lauale wastu wõetud, siis kingis Peeter temale ue rublatüki, ja wana Triinu, kes temale teiseks emaks heitnud, muretseis temale ued rided selga. Waata, see kõik oli waele lapsele suureks rõõmuks. Oled, siid aga tema wanemad weel elus olnud! Küll tütar kippus sagedaste pühapäewa õhtul isa ja ema haua peale nutma, aga neid endid temale enam ei olnud!

Leena jäi nüüd pere tüdrukuks. Osaw ja ägar oli ta eene ju mitmele tööle; wana Triinu juhatas teda weel kõik maja ja peretööd ärategema, ja poole aastaga oli temal kõik töö selge. Sai Leena kahe aastaga täieks kaswanud, siis oli ta üks wääga kena ja kõikipidi laitmata tütarlaps ja kõige rahwa meelest armas. Kui teised orjad pühapäewil pärast lõunat kippusid puhkama, siis pidi Leenake wana Triinule Peetri Piiblist etelugema, esite Ewangeliumi sõnad, mis nemad kirikus ju olid kuulnud, ja siis Joosepist ja tema iisast Jaagupist, ja Daawetist, aga iseäranis Jeesuse Kristuse kannatamisest, kaa kalli mäe-jutluse sõnad. Kõik